

OPOJONY (12) *part praet pass pf*

Wszystkie o jasne.

sg m N opojony (4). ◇ [f N opojoná.] ◇ pl N m pers opojon(e) (4). ◇ G opojonych (1). ◇ D opojonym (1). ◇ A opojon(e) (1). ◇ I m opojon(e)mi (1).

Sł stp s.v. *opoić*, Cn brak, Linde XVII w. s.v. *opoić*.

1. *Który się upił; w przeni* (3) :

Wyrażenie: »błędem, jadem Antychrystowym opojony« (1:1): wżákże iáko káždy baczyć może, z tych słów iego [Dyjonizyjusa], będąc iádem, tegoż ktorego opiíuie, Antychrystowym opoiony, z inízymi błádzi. *CzechEp* 413, 417.

a. *W funkcji rzeczownika: pijak* (1) : Iam ieft wieczorna pieśń opoionym. *KochPs* 100.

2. *W funkcji przymiotnika: Odurzony, zamroczony, pijany* [w tym: *czym* (8)] (9) :

W porównaniu (1): Wyliczánie zálobliwe wżetecznych íspráw/ w ktorzych zli wítáwicżnie leżą/ iákoby ciężkim winem opoieni *LubPs Q marg*.

W przeni (8) :

opojony czego (1): iż tego ífaleńtwa fá práwie opoieni mnimáiąc/ iż bog będąc nawyfokofíci żadney złey rzeczy do nich niebaczy. *RejPs* 106v.

Wyrażenia: »chytrością szatańską opojony« (1): ále też żebych sobie nie dał wiáry wętlicí nikomu o zacności pílmá ś. ktore tym ípofobem niektorzy chytrością ízátáńfką opoieni/ chcą we złe mniemánie wierzących przywieść. *CzechRozm* 148.

»opojony rozkoszą szczęścia« (1): iż íie w zruśfyłá myłl moiá/ ná ty ktorzy fá opoieni rofkofłá ífczeńcia áż ínadz práwie do ífaleńtwa *RejPs* 106.

»strachem opojony« (1): Gdzie iuż w trácony będąc/ ítráchem opoiony/ Pociłem íie krom láźniéy *GosłCast* 20.

»opojony winem« [szyk zmienny] (3): *LubPs Q marg*; ále y tu domá íiedząc może íie tego nápatrzyć hoynie miedzy tymi opoionemi tym winem tey beńtíey *RejAp* 142, 124; [bo íię ítrzegli lárwy Oney Rzymfkíey/ ktora to winem opoioná/ Miálá wzbudzić tákowe przedziwne imioná. *TurnZwierc* B2v].

Przeni: Nasycony, przesiąknięty [czym] (2) : Tenże [papież] krwią świętych męczennikow opoiony ieft/ y dziś íey prágnie. *NiemObr* 174, 20.

Synonimy: 1. *opiły*; a. *opilec, pijanica, pijak*; 2. *pijany*.

Cf **OPOIĆ**